DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 18 december 1997 *

I mål C-284/96,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de grande instance de Briey (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Didier Tabouillot

och

Directeur des services fiscaux de Meurthe-et-Moselle,

angående tolkningen av artikel 95 i EG-fördraget, för en bedömning av om det franska systemet för beskattning av motorfordon är förenligt med denna bestämmelse,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Didier Tabouillot, genom advokaten Georges Benabes, Lorient,

— Frankrikes regering, genom Catherine de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och biträdande sekreteraren Romain Nadal, utrikesministeriet, samma avdelning, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom Hélène Michard och Enrico Traversa, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 5 juni 1997 av: Didier Tabouillot, Frankrikes regering och kommissionen,

och efter att den 17 juli 1997 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Tribunal de grande instance de Briey har genom beslut av den 8 augusti 1996, vilket inkom till domstolen den 22 augusti samma år, med stöd av artikel 177 i

EG-fördraget begärt förhandsavgörande av två frågor angående tolkningen av artikel 95 i fördraget, för en bedömning av om det franska systemet för beskattning av motorfordon är förenligt med denna bestämmelse.

2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan Didier Tabouillot och den franska skattemyndigheten angående att det vid beräkningen av skattehästkrafterna för Didier Tabouillots utlandstillverkade fordon har tillämpats en beräkningsmetod som leder till en mycket högre skatt än den metod som tillämpas på liknande fransktillverkade fordon.

3 I Frankrike uttas en differentierad skatt på motorfordon enligt artikel 1599 C—1599 J i code général des impôts (den allmänna skattelagen). Skatteklasser som omfattar flera olika skattehästkrafter fastställs i lagstiftning. För varje skatteklass fastställs ett omräkningstal. Den skatt som skall påföras beräknas på så sätt att ett grundbelopp — som beslutas årligen av conseillers généraux i varje departement (län) — multipliceras med omräkningstalet för den aktuella skatteklassen.

4 Sökanden i målet vid den nationella domstolen har ifrågasatt metoden för att beräkna den skattemässiga motorstyrkan för privata fordon.

5 I två efterföljande cirkulär regleras metoden för att beräkna den skattemässiga motorstyrkan för privata fordon. Det ena cirkuläret är av den 28 december 1956 (*JORF* av den 22 januari 1957, s. 910) och det andra är cirkulär nr 77-191 av den 23 december 1977 (*JORF* av den 8 februari 1978, s. 1052). De har blivit giltiga med retroaktiv verkan med tillämpning av artikel 35 i lag om ändring av finanserna för år 1993 (lag nr 93-859 av den 22 juni 1993, *JORF* av den 23 juni 1993, s. 8815).

6 I 1956 års cirkulär uttrycks formeln för att beräkna skattehästkrafterna på följande sätt: $P = K\ n\ D^2\ L\ \omega$. P står för den skattemässiga motorstyrkan i hästkrafter, n motsvarar antalet cylindrar, D är cylinderdiametern i centimeter, L är kolvslagen i centimeter, ω är antalet varv per sekund och K är ett numeriskt omräkningstal. Enligt kommissionen, som inte har blivit motsagd på denna punkt, kan denna formel enklare uttryckas som cylindervolymen i liter multiplicerad med omräkningstalet 5,7294 för bensindrivna fordon och multiplicerad med omräkningstalet 4,0106 för dieseldrivna fordon. Resultatet av formelns tillämpning på olika fordon varierar således endast i förhållande till motorns cylindervolym.

7 En ny formel fastställdes i cirkulär av den 23 december 1977 och trädde i kraft den 1 januari 1978. Denna uttrycktes på följande sätt: $P = m\ (0{,}0458.\ C/K)^{1{,}48}$. I formeln står P för den skattemässiga motorstyrkan, m motsvaras av 1 för bensin och 0,7 för diesel, C är motorns cylindervolym uttryckt i kubikcentimeter och K är en faktor som uttrycker utväxlingen och som erhålls genom en beräkning av "den genomsnittliga fart uttryckt i kilometer per timme som det ifrågavarande fordonet teoretiskt sett skulle uppnå med ett varvtal om 1 000 varv i minuten vid varje växelläge".

8 Cirkuläret av den 23 december 1977 är tillämpligt på "privatbilar med färre än nio säten, utrustade med fyrtaktiga förbränningsmotorer och kraftöverföring enligt något av de alternativ som beskrivs i bilagan ... och som är typgodkända från och med den 1 januari 1978". Tillämpningsområdet ändrades genom cirkulär nr 87-56 av den 24 juni 1987 (nedan kallat cirkulär nr 87-56). För att avhjälpa "vissa snedvridningar för likvärdiga modeller som typgodkänts eller godkänts i enskilda förfaranden" beslutades att bestämmelserna i cirkuläret av den 23 december 1977 "också skall tillämpas på privatbilar som har godkänts i enskilda förfaranden och som överensstämmer med en typgodkänd modell eller som med utgångspunkt i beräkningen av den skattemässiga motorstyrkan kan anses vara likvärdiga med en typgodkänd modell vars skattemässiga motorstyrka har beräknats i enlighet med detta cirkulär".

9 I cirkulär nr 87-56 preciseras att "[a]ndra fordon än de bilar som särskilt anges nedan omfattas fortfarande av bestämmelserna i 1956 års cirkulär".

10 Det förefaller följaktligen som om det i Frankrike sedan den 1 januari 1978 finns två olika metoder för att beräkna den skattemässiga motorstyrkan.

11 Av handlingarna i målet framgår att de flesta fordon som godkänns i Frankrike omfattas av formeln i cirkuläret av den 23 december 1977. Den formel som fastställdes i cirkuläret av den 28 december 1956 är dock fortfarande tillämplig i vissa fall, nämligen på:

— privatbilar som har typgodkänts eller godkänts i enskilda förfaranden där modellen godkänts i Frankrike före den 1 januari 1978,

— fordon som har företetts för godkännande i enskilda förfaranden och som inte överensstämmer med en modell som typgodkänts i Frankrike efter den 1 januari 1978,

— privatbilar som överensstämmer med en modell som har typgodkänts efter den 1 januari 1978, men som på grund av sina skattehästkrafter inte kan anses likvärdiga med en typgodkänd modell vars skattemässiga motorstyrka har beräknats i enlighet med cirkuläret av den 23 december 1977 (cirkulär nr 87-56).

12 Didier Tabouillot äger en Chevrolet Corvette med en cylindervolym på 5 735 cm^3. Fordonet togs för första gången i bruk den 1 januari 1980 och registrerades för första gången i Frankrike den 29 maj 1992, efter en ministeriell dispens av den 5 maj 1992 som fanns angiven på registreringsbeviset.

13 Skattemyndigheten fastställde med tillämpning av den beräkningsmetod som anges i cirkuläret av den 28 december 1956 fordonets skattemässiga motorstyrka till 33 CV (skattehästkrafter).

14 Den 10 september 1994 konstaterades det att Didier Tabouillot hade gjort sig skyldig till en förseelse genom att inte anbringa något skattemärke för beskattningsperioden år 1993/1994 i fordonets vindruta. Han krävdes på 6 031 FF i skatt samt 11 710 FF i böter enligt artikel 1840 N c i allmänna skattelagen, det vill säga totalt 17 741 FF, vilket reducerades till 17 152 efter skattelindring.

15 Didier Tabouillot ansåg att denna skatt stred mot artikel 95 i fördraget och bestred därför vid skattemyndigheten de krav som framställts mot honom. Detta bestridande avslogs den 25 september 1995.

16 Den 14 november 1995 lämnade Didier Tabouillot in en stämningsansökan mot skattemyndigheten i Meurthe-et-Moselle till Tribunal de grande instance de Briey. Han ansåg att det skulle fastställas att skattebestämmelserna om differentierad skatt på motorfordon med mer än 16 CV inte var tillämpliga på grund av att de stred mot artikel 95 i fördraget.

17 Till stöd för sin talan gjorde Didier Tabouillot framför allt gällande att den samtidiga tillämpningen av två metoder för att beräkna skattemässig motorstyrka, en metod enligt cirkuläret av den 28 december 1956 och en annan metod enligt cirkuläret av den 23 december 1977, fick ogynnsamma följder för fordon som inköpts utomlands för import till Frankrike och därför kunde komma att påverka handeln inom gemenskapen.

18 Skattemyndigheten ansåg att Didier Tabouillots ansökan skulle avvisas. Enligt myndigheten överensstämde systemet med differentierad skatt på motorfordon, enligt lag nr 87-1061 av den 30 december 1987 och efterföljande cirkulär, med

gemenskapsrätten, vilket för övrigt hade fastslagits av Conseil d'État i en dom av den 20 mars 1992.

19 Under dessa omständigheter ställde Tribunal de grande instance de Briey följande två tolkningsfrågor till EG-domstolen:

"1) Skall artikel 95 i EG-fördraget tolkas så, att den utgör hinder för att det tillämpas en metod för att bestämma fordons skattemässiga motorstyrka som leder till att vissa fordon får en större motorstyrka och till att konsumenterna således avstår från dessa, då fordonen i de högst beskattade klasserna uteslutande är importerade fordon som direkt konkurrerar med liknande fordon som säljs i Frankrike och som har placerats i gynnsammare skatteklasser?

2) Skall artikel 95 i EG-fördraget tolkas så, att den utgör hinder för att två metoder samtidigt tillämpas för att bestämma fordons skattemässiga motorstyrka, varav den ena och mest ogynnsamma framför allt tillämpas på fordon som importeras från övriga medlemsstater och får till följd att franska konsumenter avstår från dessa till förmån för liknande fordon som säljs i Frankrike?"

20 I skrivelse av den 8 december 1997, som inkom till domstolen den 10 december samma år, det vill säga efter det att generaladvokaten hade föredragit sitt förslag till avgörande, har Didier Tabouillot framfört synpunkter på förslaget till avgörande i den del det rör tolkningsfrågans upptagande till sakprövning och har yrkat att domstolen skall fastställa att begäran om förhandsavgörande kan upptas till sakprövning.

21 Det kan i detta avseende konstateras att de argument som har framförts till stöd för denna ståndpunkt inte är av sådant slag att det i enlighet med artikel 61 i domstolens rättegångsregler är nödvändigt att återuppta det muntliga förfarandet.

22 Det skall konstateras att Didier Tabouillots ombud som svar på en fråga från domstolen har preciserat att Didier Tabouillots fordon direktimporterades från USA till Frankrike.

23 Enligt fast rättspraxis (se dom av den 10 oktober 1978 i mål 148/77, Hansen, Rec. 1978, s. 1787, punkt 23, av den 9 juni 1992 i de förenade målen C-228/90 MC-234/90, C-339/90 och C-353/90, Simba m. fl., Rec. 1992, s. I-3713, punkt 14, och av den 13 juli 1994 i mål C-130/92, OTO, Rec. 1994, s. I-3281, punkt 18) är artikel 95 endast tillämplig på varor som importeras från andra medlemsstater och i förekommande fall på varor med ursprung i tredje land som har övergått till fri omsättning i medlemsstaterna. Detta betyder att bestämmelsen inte är tillämplig på produkter som direktimporteras från tredje land.

24 Under dessa omständigheter är artikel 95 i fördraget inte tillämplig på ett sådant fall som det i tvisten vid den nationella domstolen.

25 Under det muntliga förfarandet hävdade dock sökandens ombud att domstolen ändå skulle besvara frågorna, eftersom sökanden kunde åberopa avgörandet i Frankrike med stöd av principen om likabehandling av skattskyldiga och franska medborgare i skatte- och laghänseende.

26 Det kan i detta avseende konstateras att det inte finns några uppgifter i begäran om förhandsavgörande som tyder på att avsikten med tolkningsfrågorna är att erhålla ett svar på denna fråga. Som generaladvokaten konstaterade i punkt 30 i sitt förslag till avgörande är det tvärtom så att den nationella domstolen har grundat sina frågor på antagandet att fordonet i fråga hade importerats från en annan medlemsstat.

27 Följaktligen skall tolkningsfrågorna besvaras så, att den situation som följer av att ett fordon direktimporteras till en medlemsstat från ett tredje land inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 95 i fördraget.

Rättegångskostnader

28 De kostnader som har förorsakats den franska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom dom av den 8 augusti 1996 har ställts av Tribunal de grande instance de Briey — följande dom:

Den situation som följer av att ett fordon direktimporteras till en medlemsstat från ett tredje land omfattas inte av tillämpningsområdet för artikel 95 i EG-fördraget.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Edward Puissochet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 december 1997.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på femte avdelningen